

Dato
14.10.98

Vår ref.
97/398 HMH

Deres ref.

Deres dato

Protokoll fra møte i KISP torsdag 29. og fredag 30.oktober 1998

Til stede:

Gunnar Heiene (leder), Dag Nordbø, Eilert Rostrup, Kari E.Ø. Skavoll, Ivar Solbu, Sturla Stålsett, Anne Kristin Sydnes, Estrid Hessellund (Kirkens U-landsinformasjon), Lars Erik Nordby (Norges Kristne Råd).

Meldt forfall: Per Gunnar Disch, Brita Gjellesvik, Jan-Olav Henriksen, Torunn Laugen, Sigurd Osberg, Svein Helge Rødahl (Kirkens U-landsinformasjon).

Ikke til stede: Anne Wuolab.

Fra sekretariatet: Hans Morten Haugen, Jan Erik Brudeli (sakene 15-20/98), Jan Thomas H. Odegard (sak 24/98)

Inviterte gjester:

Morten Christian Mo, La Capitana Invest
Arne Synnes, Finansdepartementet
Thom Arne Thomren, deltaker i europeisk miljønettverk
Asbjørn Eide, Institutt for menneskerettigheter
Giggi Langfeldt, INCOR-prosjektet i Det norske Flyktningsråd

Møtet ble åpnet med matjakt, og deretter en kort andakt.

SAK 15/98: GODKJENNING AV PROTOKOLL FRA MØTE 23.-24.04.98

Protokoll fra møtet var sendt ut også tidligere, etter å ha blitt forelagt alle innleiderne. Det framkom ingen innvendinger mot protokollen.

Vedtak: Protokollen fra møtet 23. og 24. april 1998 godkjennes.

SAK 16/98: ORIENTERING OM PROTOKOLLER FRA MØTER I MKR, KISP/AU, MRU OG KUI

Saksdokumenter:

- a) MKR: 26.-27.05 og 08.-09.09.98
- b) KISP/AU: 08.06 og 11.09.98
- c) MRU: 27.04., 08.06, 24.08. og 28.09.98
- d) KUI: 08.06. og 09.09.98 - med virksomhetsplan og budsjett for 1999 vedlagt

Det ble kort orientert om virksomhetsplanen for KUI for 1999. Det ble gitt tilslutning til de planene som var skissert. Virksomhetsplan og budsjett for 1999 er oversendt Norad 01.11.98

Vedtak: KISP tar protokollene til etterretning.

SAK 17/98: REISERAPPORTER

Saksdokumenter:

- a) Rapport fra besøk til Midt-Østen 1. til 8. mai
- b) Rapport fra besøk til Tyrkia 1. til 8. mai
- c) Foreløpig rapport fra den 24. Internasjonale solidaritetskonferansen for Vest-Sahara, Manchester 9.-11. oktober

Vedtak: KISP tar reiserapportene til etterretning.

SAK 18/98: INTERESSANTE SKRIV

Saksdokumenter:

- a) Midt-Østen-strategi for Mellomkirkelig Råd for Den norske kirke
- b) Orientering om Kirkenes Verdensråds Generalforsamling
- c) Referat fra møte i Oslo-koalisjonen for religions- og livssynsfrihet
- d) Kirkemøtesak 12/98: «Arbeid med menneskerettar i Den norske kyrkja»

Vedtak: KISP tar til etterretning de vedlagte skrivene, og vil uttrykke en stor takk til Kari Skavoll og Sturla Stålsett som har deltatt i dialogen med de reisende. Saksframlegget til Kirkemøtet fikk god tilbakemelding. Det ble påpekt at Midt-Østen-strategien i for liten grad var knyttet opp til arbeid i Norge.

SAK 19/98: FORSLAG TIL KISP-OPPNEVNINGER FOR 1999-2002

Det ble uttrykt ønske om at flest mulig av de medlemmene som ønsker å fortsette i KISP, blir foreslått som kandidater for nye fire år. Mange av bispedømmekontorene har også fremmet forslag på nye KISP-medlemmer.

Følgende navn ble foreslått for oppnevning på MKR-møtet tidlig i 1999:

Helen Bjørnøy, Drammen

Karin Dokken, Oslo

Kristin Stang Meløe, Tromsø

Hans Erik Offerdal, Bergen

Hilde Salvesen (KN), Oslo

Ulla Schmidt, Oslo

Vedtak: KISP ber om at de nevnte kandidater kontaktes for å lage innstilling til nye KISP-medlemmer for oppnevning på MKR-møtet i februar 1999.

SAK 20/98: HVEM EIER GULLSKATTEN OMBORD PÅ LA CAPITANA?

Saksdokumenter:

Artikler i VG 13.03.97 og 14.03.97

Eget skriv av Morten Christian Mo, La Capitana Invest.

Morten Christian Mo, styreleder i det norske investeringselskapet La Capitana Invest, var invitert til å holde innledning. Han gjorde rede for bakgrunnen for at han valgte å investere i letevirkksomheten, de ubehageligheter som fulgte i kjølvannet av offentliggjøringen av funnet, samt møtet med myndighetene i Equador. Samtalen dreide seg om konsekvensene for lokalsamfunnet, der innlederen pekte på den enorme begeistringen, samt de problemene som vil komme før en eventuelt kan imøtekomme disse forventningene. Ulike standarder for bedriftsetikk ble også belyst. KISP var enige om at dette eksempelet var nyttig for å reise problemstillinger knyttet til etisk næringsliv.

Vedtak:

1) KISP takker for redegjørelsen!

2) KISP finner det ikke naturlig å følge opp denne konkrete saken videre, men vil ha dette eksempelet med i videre samtaler med næringslivet, knyttet til etiske retningslinjer.

SAK 21/98: STATOILS ARBEID MED RETNINGSLINJER FOR UTENLANDSETABLERINGER

Direktør for politisk risikoanalyse, Anne Kristin Sydnes, orienterte om eget arbeidsfelt innenfor Statoil. Dialogen med sentrale menneskerettighetsorganisasjoner og miljøorganisasjoner ble gjort rede for. Det ble framholdt at også British Petroleum og Shell har gjort et dyktig arbeid med disse spørsmålene, med høyt nivå på både retorikk og tiltak, samt flotte publikasjoner. I Statoil er arbeidet foreløpig mer knyttet til å skape en høy bevissthet internt, med mål om at menneskerettigheter blir like sentral som styrende prinsipp på linje med «helse, miljø og sikkerhet». Målet er at menneskerettighetene skal innarbeides så helhetlig at det blir klart for alle hvilket handlingsalternativ som blir valgt stilt overfor ulike utfordringer. Det skal brukes arbeidsmiljøundersøkelser for å finne ut hvor godt dette arbeidet er integrert i virksomheten.

Total avvisning av all korrupsjonskultur er et helt sentralt element i dette arbeidet. Andre utfordringer er knyttet til partnersamarbeid, valg av leverandører, bruk av vaktjenester og hvilken form kommunikasjonen med myndighetene i virksomhetslandet skal ha. Sydnes framholdt at det bør være en generell reservasjon mot at multinasjonale selskaper får en for politisk rolle. Det ble også orientert om samarbeidet innenfor World Business Council for å reise bevissthet om bedrifters menneskerettighetsansvar, og nevnt at FNs Utviklingsprogram UNDP nå begynner å bli en mer interessant samarbeidspartner for selskapene.

Samtalen dreide seg om mulighetene for utenforstående å etterprøve virksomheten. Her ble det framholdt at metodikken foreløpig er under utarbeiding, og at det er nødvendig at selskapet først finner ut hvordan etterprøvingen skal finne sted, innenfor bl.a. konsernrevisjoner. Samarbeid med ECON, NUPI, Fridtjof Nansens Institutt og Institutt for menneskerettigheter skal legges til rette for denne metodikken.

Vedtak:

- 1) KISP takker for redegjørelsen!
- 2) KISP setter pris på det brede samarbeidet med både lokale og internasjonale organisasjoner for å sikre best mulig vilkår ved utenlandsetableringer.
- 3) KISP ønsker også at denne saken kan følges videre innenfor KISP.

SAK 22/98: INTERNASJONAL AVGIFT PÅ VALUTAHANDEL - ØNSKELIG OG MULIG?

På forhånd var det sendt ut et kort informasjonsskriv av KISP-konsulentene, artikkelen «Valutahandel og økonomisk demokrati» fra Aftenposten, samt utdrag fra rapporten *Virkninger av valutarestriksjoner*, utgitt i 1995 av en arbeidsgruppe sammensatt av personer fra Norges Bank og Finansdepartementet.

Arne Synnes, statssekretær i Finansdepartementet, var invitert til å holde en innledning om den siste tidens forhandlinger for å regulere valutahandelen. KISP-møtet var bare to dager etter at statsminister Bondevik, under et større seminar i regi av regjeringen, hadde presentert regjeringens positive holdning til en valutaavgift. Likevel framholdt Synnes de mange vanskelighetene dette arbeidet ville møte: Politisk-diplomatiske hindre er større enn praktisk-tekniske hindre. Med en avgift på bare 0,1 prosent av det aktuelle beløpet, vil det genereres mer enn ti ganger så mye kapital som den samlede utviklingshjelp er på i dag.

Både et OECD-seminar og årsmøtet i Det internasjonale pengesfondet IMF skisserte mulighetene for å innføre reguleringer på valutahandelen - som et mulig første skritt. Særlig viktig med det første er arbeidet med regler for kortsiktige utlån, samt forholdet mellom

private lån og offentlig ansvar. Etableringen av et internasjonalt kredittilsyn ble framholdt som en mulig løsning.

Synnes viste til at utviklingen til en mer sårbar og sammenhengig internasjonal økonomi i stor grad henger sammen med teknologiske og økonomiske forhold, og har skjedd også uavhengig av politiske vedtak og regionale integrasjonsprosesser. Norges rolle ved å stå utenfor EURO-samarbeidet kan bli vanskelig, særlig knyttet til at det kan være lettere å spekulere mot en «liten» valuta som den norske krona, sammenlignet med en langt større valuta, som EURO. Likevel vil all økonomisk logikk fortsatt tilsi at pengestrømmen går dit avkastningen er størst.

Samtalen dreide seg om mulighetene for å arbeide for en mer ansvarlig økonomi, både innenfor realistiske rammer, og innenfor en rettferdighetsteologisk ramme. Ansvarlighet hos både utlåner og låntaker ble framhevet, og i Uganda må parlamentet godkjenne låneopptak gjort av regjeringen. Dersom ikke utviklingseffekten er godt nok dokumentert, kan parlamentet nedlegge forbud mot dette lånet.

Vedtak:

- 1) KISP takker for redegjørelsen!
- 2) KISP ber om at sekretariatet øker kompetansen på mulighetene for å innføre en politikk for valutareguleringer.
- 3) KISP ber om at det arbeides med å analysere hvordan framtidige gjeldskriser og økte byrder for de fattigste kan unngås innenfor en libereisert internasjonal økonomi.

SAK 23/98: KORT RAPPORT FRA EUROPEAN CHURCHES ENVIRONMENTAL OFFICERS NETWORK, TJEKKIA, 21. - 25. 10

På forhånd var det sendt ut et notat om «Climate change» av Karin Lexén - til presentasjon på seminaret, samt utdrag fra utredninger om klima og mobilitet fra Kirkenes Verdensråd. Rapporten til Thom Sverre Thomren ble delt ut til KISP-medlemmene. Han gjorde rede for egen bakgrunn for miljøengasjement, med deltakelse som MKR-representant på Klimatoppmøtet i Kyoto, som et tidligere oppdrag.

De 60 deltakerne på møtet diskuterte alle nivåer av miljøutfordringer, fra Lokal Agenda 21 til klimaendringer. Thomren la stor vekt på behovet for en oppfølging i Norge, og viste til at det fantes et miljønettverk i Den svenske kyrkan, som det også burde være rom for i Norge, innenfor en oppfølging av Forbruk og rettferd. Kommunikasjonen bør finne sted ved hjelp av e-post, noe som ikke trenger å medføre sentralisering av dette arbeidet. Den nordiske deltakeren i oppfølgingsgruppa er Karin Lexén, og ny samling blir holdt i Tyskland neste høst.

Vedtak:

- 1) KISP takker for redegjørelsen!
- 2) KISP ber om at det må stilles tilstrekkelige ressurser til disposisjon for at det arbeidet som ble lagt ned under seminaret i Tjekkia kan føres videre, også innenfor et nasjonalt nettverk.
- 3) KISP ber om at det lages svar på klimarapporten fra Kirkenes Verdensråd, til framleggelse på et senere KISP/AU-møte.

SAK 24/98: MYNDIGHETSOVERGREP OG LOKAL MOTSTAND I CHIAPAS

På forhånd var det sendt ut en artikkel i «X» nr 4/98 og en artikkel av Sturla Stålsett sendt Aftenposten okt-98.

Sturlas reise til Mexico og Chiapas tidligere i oktober bidro til at KISP fikk en oppdatert gjennomgang av situasjonen, med særlig vekt på kirkens rolle. Etter massakren rett før jul i

fjor har ikke forholdene blitt særlig bedre, og i juni trakk biskop Samuel Ruiz seg som meklingsleder for forhandlingsdelegasjonen. Imidlertid har geriljabevegelsen EZLN greid å få myndighetene til å innrømme dem et møte med representanter for det sivile samfunn tidlig i november, og med fredskomisjonen i Parlamentet senere i november. Likevel er det mye som tyder på at denne regjeringen står steilt på sitt, og at en ny regjering må til for å sikre en forhandlet løsning.

Rollene til de to aktørene, regjeringspartiet PRI (Det institusjonelle revolusjonspartiet) og geriljabevegelsen EZLN, ble også diskutert. EZLN framstår som en ny type gerilja som ikke ønsker politisk makt for egen del, men som ønsker å utvide det politiske handlingsrom for alle. Oppfatningen om at de er en del av en internasjonal urfolksbevegelse innebærer at ideologien preges av en etnisk global bevissthet uten separatisme. PRI tyr ofte til økt militær mobilisering framfor politisk dialog for å løse problemene. Det er dessverre tendenser i denne retningen også nå i det siste.

Likevel er regjeringen svært opptatt av hvordan landet oppfattes av det internasjonale samfunn, noe som i stor grad åpner opp for bruk av diplomatiske forbindelser for å påvirke situasjonen. Etter at Vatikanet har hatt en utsending (noncio) til Mexico som har vært sterk motstander av strategien til Samuel Ruiz, virker det som om nye utsendinger, både fra Vatikanet og fra Den katolske kirke, nå har en mer åpen holdning. Samtidig er det iverksatt disiplinærtiltak mot en annen biskop, Lonaryes i Tehuantepec, som en mer frigjøringssteologisk profil. Det er derfor spennende med pavens besøk i januar neste år. Gjennom våre økumeniske kontakter burde det være realistisk med en delegasjon i løpet av 1999, for å komme med forslag til fredsprosessen.

Norges rolle ble også diskutert. Det er innlysende at Norges sterke samarbeid med Mexico under fredsforhandlingene i Guatemala tilsier at Norge har en viss mulighet til å influere mexicanske myndigheter. Også gjennom andre kanaler, burde Norge mer aktivt søke å få en løsning på konflikten. Betingelsene EZLN stiller er i hovedsak knyttet til en annen fordelingspolitikk og urfolkspolitikk. Det ble også opplyst om at det i Chiapas finnes en koordinasjon for å kunne motta utenlandsk støtte til områder som er under kontroll av EZLN. Denne koordinasjonen fungerer uavhengig av sentralledet i EZLN. Videre ble det framholdt at direkte støtte til biskopens kontor for menneskerettighetsarbeid, Frei Bartolome de Las Casas, også burde prioriteres.

Vedtak:

- 1) KISP takker for redegjørelsen!
- 2) KISP ber Det norske menneskerettighetsfondet være oppmerksomme på menneskerettighetssituasjonen i Mexico, og prioritere støtte.
- 3) KISP ber sekretariatet, i samarbeid med de instanser det er relevant å samarbeide om, å undersøke mulighetene for en kirkelig delegasjon i løpet av 1999.
- 4) KISP ber om at det gjøres en henvendelse til norske utenriksmyndigheter for å søke å spore til mer aktiv norsk deltakelse for å finne en fredelig løsning på konflikten i Chiapas.

SAK 25/98: ER NORSK URFOLKSPOLITIKK I SAMSVAR MED INTERNASJONALE STANDARDER?

På forhånd hadde KISP fått følgende informasjon: ILO-konvensjon 169, vedtak fra kirkemøtesak 13/97, «leseguide» til Samerettsutvalgets innstilling (NOU 1997:4), utdrag fra Folkerettsgruppens innstilling (NOU 1997:5), samt forslag til uttalelse.

Asbjørn Eide er seniorforsker ved Institutt for menneskerettigheter, UiO, leder av arbeidsgruppen om minoriteter i FNs Underkommisjon for avskaffelse av diskriminering og beskyttelse av minoriteter, og var leder av folkerettsgruppen under Samerettsutvalget.

Eide gav en fylldig gjennomgang av den historiske utviklingen i urfolks rettigheter. ILO valgte tidlig å engasjere seg fordi organisasjonen så at arbeidstakere med urfolksavstamming ble kraftig diskriminert på arbeidsmarkedet. På slutten av 50-tallet valgte Stortinget å avvise ratifikasjon av den første av ILOs urfolkkonvensjoner (nr 107) med den begrunnelse at Norge ikke hadde urfolk! Derimot var Norge det første landet som valgte å ratifisere den andre av ILO-konvensjonene - nr 169.

Eide viste til redegjørelsen av folkerettsgruppen, der det sies klart at den norske oversettingen ikke er i samsvar med de to offisielle versjonene, den engelske og den franske. Dette er særlig sentralt i artikkel 14. Begrepet «occupy» er oversatt til «leve», mens en bedre oversettelse ville vært «besitte». Videre rommer begrepet «possession» også mer enn det som ligger i begrepet «bruke». Summen av dette er at samene i henhold til det ILO-konvensjonen rommer, har et sterkere rettslig vern enn det som ble lagt til grunn da Stortinget valgte å ratifisere. Samene i de samiske kjerneområdene har hatt langt mer enn en bruksrett, de har hatt en kollektiv eiendomsrett gjennom «alders tids bruk». Ingen avtaler inngått med norske myndigheter har i realiteten tatt disse rettighetene fra samene, selv om regjering og forvaltning har lagt til grunn at det er staten som har denne eiendomsretten.

KISP ble også gjort oppmerksom på de rettslige konsekvenser av artikkel 12 i ILO-konvensjon 169. Formuleringen «... skal ha rett til å reise sak for domstolene, som enkeltpersoner eller gjennom sine representative organer, for å kunne få et effektivt vern for sine rettigheter» åpner opp for en vid adgang til det norske rettssystemet for samene. Det er imidlertid uklart hva begrepet «rettigheter» egentlig viser til. Er det rettigheter gitt etter norsk rett, eller de rettighetene som rent faktisk ligger innenfor forståelsen av de offisielle versjonene av ILO-konvensjonen. Eide påpekte at presumpsjonsprinsippet (forståelse av samsvar mellom norsk og internasjonal rett) fortsatt vil gjelde for andre konvensjoner enn de tre konvensjonene som nå foreslås inkorporert (gjelder over norske lover ved motstrid).

Forslaget i uttalelsen innebærer en støtte til et mindretall i Samerettsutvalget, samt til hovedkonklusjonene fra Folkerettsgruppen. Samisk Grunnforvaltning - opprettet i de kommuener som ønsker dette - er viktig for å sikre en reell samisk eiendomsrett. Verken Eide eller KISP hadde vesentlige innvendinger mot forslaget til uttalelse.

Det ble også vist til arbeidet som gjøres i Metodistkirken internasjonalt. Det var interesse for at det knyttes kontakter med sentrale personer i dette arbeidet, med en utveksling av ideer knyttet til naturgrunlaget for urfolks kultur. Det er viktig at Samisk Kirkeråd tar del i denne prosessen.

Vedtak:

- 1) KISP takker for redegjørelsen!
- 2) KISP ber om at den foreslåtte uttalelsen legges fram for arbeidsutvalgsmøter i SKR og MKR før den går til endelig behandling i 1999.
- 3) KISP ber om at Samisk Kirkeråd styrker kontaktene med kirkelige organer som arbeider for urfolks rettigheter i USA, særlig med Metodistkirken.

Sak 26/98: NORSKE ERFARINGER MED TILBAKEVENDING AV FLYKTNINGER OG ASYLSØKERE

På forhånd hadde KISP fått tilsendt følgende bakgrunnsinformasjon: Utdrag fra Stortingsmelding (1994-95), KISP-uttalelse fra 1998: «Tilbakekall av tillatelser gitt etter utlendingsloven», informasjon om Information Counselling on Repatriation (INCOR), samt annen informasjon fra Flyktningerådet og et «Nyhetsbrev fra UDI». Også forslag til uttalelse «Trygghet og tilbakevending» var sendt ut i sakspapirene.

KISP fikk en engasjerende innledning av Giggi Langfeldt, prosjektleder for Information Counselling on Repatriation (INCOR) i regi av Flyktningerådet. Dette prosjektet er støttet av Utlendingsdirektoratet, og Langfeldt kunne informere om at det nå var sendt en søknad til UDI om en utvidelse av dette prosjektet til også å gjelde andre grupper enn bosniere. Langfeldt understreket imidlertid at prosjektet kun var rettet mot de som frivillig ønsker å reise tilbake til opprinnelseslandet. Målsettingen er at flyktningene skal ha et best mulig beslutningsgrunnlag for å reise, men handler ikke om rådgiving om de faktisk skal reise.

Videre handler INCOR-prosjektet ikke om andre grupper enn flyktninger - som ufrivillig har måttet forlate sitt land. Det vil si at den generelle kategorien innvandrere ikke inkluderes. Likevel viser det seg i en dansk undersøkelse at også en stor andel av innvandrere ønsker å vende tilbake. Foreløpig har 13 prosent (1800) av bosnierne som kom til Norge, vendt tilbake. Likevel har en tiendel av disse valgt å benytte seg av den toårige angrefristen som gjelder for dem som ønsker å vende tilbake. Sammenlignet med våre naboland er dette en stor andel, og Langfeldt pekte på at den fleksible norske politikken, med bl.a. lang angrefrist, var med på å forklare dette.

Store generasjonsforskjeller viser seg, og generelt er det de eldre som har størst mistrivsel, mens de yngre har større omstillingsevne. Hos barnefamiliene er det barnas situasjon som bestemmer om tilbakevending i det hele tatt er aktuelt. Møtet med hjemstedet er preget av en viss antagonisme den første tiden. Det synes å være en generell mistillit overfor de som flyktet hos den delen av befolkningen som ble værende. Her er det likevel store ulikheter mellom regionene. Etter en tid er denne holdningen langt svakere, og det kan synes som om forsoningsprosessen innad i de ulike gruppene går raskt. Forsoningen mellom de ulike etniske gruppene er imidlertid nærmest ikke-eksisterende.

Samtalen dreide seg om forholdet mellom tilbakevending og tilbakesending. Særlig ble det spurt om Flyktningerådet gikk ut med informasjon overfor serberne som har valgt å reise fra Øst-Slavonia, men som ikke får oppholdstillatelse i Norge. De som motvillig sendes ut av Norge reiser ikke til Øst-Slavonia, men til Serbia. Flyktningerådet har ikke arbeid med serbere i Norge, men forsøker å starte et prosjekt for rådgiving for de serberne som kom til Øst-Slavonia fra øvrige deler av Kroatia. Målet er at disse skal få et best mulig beslutningsgrunnlag før de eventuelt velger å reise hjem til hjemstedet.

Det ble i det store og hele gitt støtte til forslaget til uttalelse, med noen forslag til forbedret tekst. Særlig ble det framhevet som viktig å løfte fram det viktige arbeidet som Flyktningerådet gjør.

Vedtak:

- 1) KISP takker for redegjørelsen!
- 2) KISP ønsker å holde en dialog med norske innvandringsmyndigheter omkring disse spørsmålene.
- 3) KISP vedtar den foreslåtte uttalelsen «Trygghet og tilbakesending» med de endringer som framkom under møtet

SAK 27/98: KOMMENTARER TIL UD's FORSLAG TIL STATSBUDDSJETT FOR 1999

Utdrag fra Utenriksdepartementets framlegg i Stortingsprop 1 (1998-99), og et forslag til uttalelse var sendt ut til medlemmene på forhånd. I forkant av møtet hadde det foregått ytterligere bearbeiding av teksten, slik at særlig mangelen på opptrappingsplan blir sterkere fokusert. Det ble påpekt at Norge ikke burde ha en praksis ulik andre OECD-land, slik at det ikke er et realistisk krav fra KISP at Norge skal ekskludere DAC-godkjent bistand fra budsjettet. Størrelsen på budsjettet - sett i sammenheng med at stadig større overføringer går til bl.a flyktingearbeid i Norge - må fremmes som et krav. Det ble bedt om hurtig ekspedering av denne uttalelsen.

Vedtak:

- 1) KISP vedtar den foreslåtte uttalelsen med forbedringer som framkom under møtet.
- 2) KISP ber om at denne uttalelsen følges opp med kontakt med Stortingspolitikere.

SAK 28/98: EVENTUELT

En kort uttalelse «Stopp EUs Patentdirektiv» var sendt over fra ForUM. KISP ble vurdert som det mest relevante organet til å ta opp denne uttalelsen. Det ble informert om at regjeringen i mai-98, kort tid etter at den var godkjent av EU-kommisjonen, informerte Stortinget om at den ville legge ned veto mot dette direktivet nå Norge får det presentert gjennom EØS-komiteen. Uttalelsen blir derfor i praksis en støtte til regjeringens holdning.

Vedtak: KISP slutter seg til den framlagte uttalelsen.

Møtet ble avsluttet med at Gunnar Heiene takket for åtte gode år i KISP.

Forslag til KISP/AU-møte: 14.12 kl 14.00.

Oslo 31.10.98

Hans Morten Haugen
Hans Morten Haugen ref